

L'Esquellot

PUBLICACIÓ HUMORÍSTICA

Surt el primer i tercer diumenge de cada mes

Redacció i Administració : Rec d'En Puig

Preu : 20 cèntims

Granollers, 8 d'Octubre de 1933

Trimestre, 1 pta.

QUE OPINEU DEL 7 A 2 DEL GRANOLLERS AMB EL JUPITER?

El resultat del partit Granollers i Júpiter fou tan aclaparador per al nostre equip, que no poguérem resistir la temptació de consultar a diferents personalitats locals el parer que els mereixia.

El Sr. Alcalde. — Jo, francament, estic desesperat; no ho esperava. El meu desengany ha estat tan gran, que em sembla que dimidiré una altra vegada. Miri que votar mil pessetes per a ajudar-los, per a donar-los ànims i que després es deixin atonyinar... Res, que dimiteixo... que dimiteixo... que dimiteixo.

El senyor Mendo. — El resultat ha estat aclaparador! 189 vots en contra per 91 a favor!... (ai!, vull dir, 7 a 2), només pot donar-se'n la culpa a que En Lerroux va ésser enganyat... Vull dir, que el Granollers, davant l'empenta del Júpiter, es va desmoralitzar. I quan un partit, com el radical, de tan brillant història republicana, perd un partit com va perdre el Granollers davant del Júpiter, crec que és necessari que tots els joves vagin al copo, perquè, si no...

El Sr. Quincoces. — El futbol és una de les invencions humanes que no em fan perdre cap hora de dormir. Crec que se li dona una excessiva importància. El que em sap greu, no és el resultat en sí, és la probabilitat que En Mateu es trenqués la "canicula". Això és deplorable!...

L'Obrero. — Els nostres "cachorros" han fet todo lo que han pogut. Però, me caso en noi, tenien la negra, i cuando un equip agafa la negra, aunque siga consentida, no hay nada a hacer. Jo prou els mimo i els hi dic paraules dolces, però així que comencen a anar de bòlit... Amb la falta que ens feien aquests dos punts!

El senyor Rector. — Jo, pobret de mi, en futbol sóc completament llec. Encara que el meu càrrec i la meva investidura no em permeten assistir a aquesta mena d'espectacles, deploro el resultat amb tota l'ànima, perquè comprenc que, als que són aficionats a aquest

esport, els haurà ocasionat moltes angúnies. De totes maneres, crec que si l'Ortuño el possessin de defensa, En Mateu no fes tants saltirons, En Lladó no s'avancés

tant, En Carmona tingués més encert a xutar a gol, En Guix no tingués tanta por i En Sastre donés el resultat que encara pot donar, el Granollers, mitjantçant Déu, encara podrà fer una revifalla i conquerir el lloc que per la seva història li correspon.

En Martí Forcada. — Sento molt el resultat. 7 a 2 és una vergonya per un Granollers. Però cal tenir paciència i esperar el resultat del dijous amb el Barça. Pot ésser que el nostre equip faci un esforç i pugui conquerir un resultat honorable. Per cert que, si vol, podem fer una juguesca. Si el Granollers guanya, li donaré tres fàries; si empata, n'hi donaré dues i si perd, vostè m'en donarà una a mi. No és per a alabar-me, però penso exhaurir les existències dels estancs. Tots els que prenen cafè a l'Europa m'han acceptat l'aposta. Penseu fumar de gorra tres mesos seguits.

En Riera. — Vataua!... Aaaaah!... 7 a 2! Ji, ji, ji, jil!... Ooooooh!... 7 a 2!!!... Tita! Porteu-me tiiiiila!... Ah!... 7 a 2!... Garranyic, garranyec!...

Pif!... Paf!... Puf!... 7 a 2!...

Chor de Periodistes. — Ens sap molt greu aquest 7 a 2. No podem comprendre com el Granollers, tot i veure'n quartilles en "ristre", com per a donar-li ànims perquè poguessim ahotar forces gols a favor, va seguir la nostra iniciativa, però al revés. Aquests resultats són contraproduents, perquè la Junta es posa de malhumor i el dia menys pensat ens retira els passis. Això seria molt de doldre, ja que nosaltres, que sentim tant d'amor pel Club, ens veuriem obligats a fer-nos socis com un vulgar cançalader... I això, mai!, m'enten? Sortosament creiem en una revifalla del nostre estimat i mai prou alabat Granollers S. C. — PA I VI.

— Diu que En Carmona no vol jugar de davanter centre?
— Home, ja veurà: no li agrada fer «de Sastre».

**ANISATS
LICORS
VINS**

**VENDES
AL
DETALL**

PRIM, 9:11
GRANOLLERS

**MARIO
ALTAMIRAS**

Estudi L'Esquellot

JOIERIA

OPTICA

RODORÉDA

STUDI L'ESQUELLOT

SASTRERIA

Granollers

REPÚBLICA núm 5

FARRAS

STUDI L'ESQUELLOT

La cultura ha vençut el temple de les inhumanes passions dels homes. Oh! En Margarit quina poesia més maca en farà pel volum de l'any que ve de can Cucurella!

On hi havia la Presó del Partit, va a instal·lar-s'hi el Museu de Granollers, la Carretera i el Mercat. Ja hi fan obres; que hom diu que seran les primeres que s'exposaran en el dit Museu de Granollers, etc., etc.

Sortosament el govern Lerroux ha naufragat tot just s'havia fet a la mar. Això, encara que no ho sembli, té una importància capital pel museu que comença a treure el cap. Figureu-vos quin efecte més deplorable haurien fet els quadros sense març! Perquè, com tots sabeu, una de les primeres mides d'En Lerroux havia estat treure tots els Marcs de les presons.

Ja et dic jo que ens en hem salvat d'unai bona!

Podem avançar als nostres amics que l'orquestra Pla-Pey aviat augmentarà en un el nombrós instrumental del seu conjunt. Rumors insistents asseguren que es tracta d'un orgue i que aquest serà «La Gralla», que cada dia te més bon so. Hom diu que en Mador està a punt de vendre totes les accions al senyor Pla-Pey, que passarà a ésser director de l'esmentat orgue de l'esmentada orquestra-orquestrina, cobla i melòdics boy's, S. A. en C.

Al Centre Radical, amb la caiguda de Don Lacandru, s'han comprat un allarga-vistes perquè no hi veuen de cap ull. Els més empipats, sense que això vulgui dir que fumen en pipa, estan a punt de llançar-ho tot per terra...

Per «Terra Vallesana», s'enten.

S'assegura que fou gràcies a un faïsta que la discussió i aprovació dels estatuts de la Cooperativa o Comparativa Elèctrica es portaran d'una manera més democràtica i més de cara al poble que no pas fins ara. Hi ha qui no ho creu possible. Nosaltres, però, hi estem d'acord, perquè sabem que la FAI ja fa temps que va darrera d'una nova llum.

Escena: Secretaria del Granollers S. C.

Intèrprets: Dos individus de junta i el senyor director de «Terra Vallesana» Oriental.

TRIALEG

- Venia a cercar el passí pel futbol.
 - Molt bé. Com vol que li fem: a nom de «Terra Vallesana» o bé d'«El Matí»?
 - Facin-lo a nom d'«El Matí».
 - No pot ésser.
 - Com, que no pot ésser? Aquí té el carnet.
 - Doncs no li fem, pel Matí.
 - Si volen, facin-lo per a la tarda; m'és igual.
 - Li farem a la nit, però a nom de «Terra Vallesana».
- El corresponsal d'«El Matí» és aquell xicot tan simpàtic que treballa a l'Arnús.

El Director de Terra agafa el passí, i, desesperat, fa mutis pel foro.

Comprenem el seu turment. Té tan pocs dies de vida la seva estimada Terra!...

En Franch i l'Otzet ja estan tips de fer el «primo», com diuen els castellans que no saben el portuguès, i han aixecat bandera de rebel·lió. Diuen que gràcies a ells, En Roig i En Cunillera han pogut aguantar el negoci de sabons que regenten i que ja estan tips d'ensabonar el Granollers perquè després la Junta no els tingui ni la petita atenció de concedir-los un seient gratis en els autocars quan l'equip va a fora.

Un tranquil deia l'altre dia: — Jo ja sé què els passa a aquest parell: que pateixen mal d'«asiento», vet-ho aquí!

Quin salonàs! Remanoi, que està bé!

Tothom, tothom queda admirat del nou Saló de Sessions de l'Ajuntament; encara que, val a dir-ho, ens costarà un ull de la cara. No ens agrada trobar pèls enlloc; però si ha de servir per a atorgar subvencions de dues centes cinquanta pessetes a l'Hospital Clínic, francament, una cosa desdium de l'altra; si bé, tractant-se del Foment de la Sardana...

Al senyor Albarranch, amb tota la colla d'Amics de les Arts (incloent-hi la senyoreta Mejan) els han portat a la presó.

Aquesta és la nota que de boca en boca ha portat més enrenou aquesta setmana i que no ens va deixar tranquils fins que, enterats del tot, resultà que el que s'havia tancat allí no era el senyor Albarranch i els seus amics, sino el Museu de la ciutat de Granollers i del Vallès Oriental. Respirem!

Amb motiu de l'aplicació de la *Ley de vagos y maleantes*, són moltes i molt conegudes les persones d'aquesta ciutat que se n'han absentat d'una manera definitiva per a burlar les autoritats policiaques.

Si no fos que ara precisament és el temps dels bolets i les castanyes, donariem a conèixer una llista completa dels ressagats que la Providència manté encara entre nosaltres. Però, ja els ho hem dit: és mal temps, ara com ara.

Persona que ens mereix absoluta confiança, ens ha comunicat que el senyor Alcalde té una gran sorpresa per a donar-la molt aviat al nostre poble, i que farà riure de debò.

Ja suposem que no serà la seva dimissió; perquè, d'ésser així...

L'altre dia vàrem anar a la Biblioteca i ens va fer estrany veure-la tan plena com era de joves disposats a fer «cultura».

Més tard, però, ens solventaren el dubte: Una biblioteca cària rossa, que fa poc ha fet la seva arribada, ha estat la causant del miracle.

De resultes d'això, hem sabut que el Patronat de l'Orquestra de Concerts vol posar bibliotecàries rosses, a veure si augmenta l'assistència als festivals... els anys que en facin.

No es cap mala pensada.

Els del Grup Escaquista estan enfadats perquè els seus campionats no interessin el poble, que els deixa passar per alt com aquell qui res.

Al nostre entendre, la única solució és que es comprin una pilota de goma i vagin a jugar a futbol al parc de l'Estació. A vegades hom no sap pas ben bé com li ha de venir la fama.

Manera de conservar el "novio"

No us cregueu, volgudes amigues meves, que el tema que vaig a tractar sigui el de la implantació de fàbriques de «novios» en conserva, a semblança de les sardines de «lata». No. Tot i que reconec que a voltes es mereixen, per les porcades que ens fan, un tracte igual al de les sardines d'oli, aquesta vegada, però, seré condescendent amb ells, puix en corren molt pocs, i els meus consells es reduiran a aconseguir la conservació en el seu cor de la passió que per a nosaltres, hem aconseguit fer-hi néixer.

Un dels set savis de Gràcia —ai, no, perdonin, de Grècia,— va dir que la dona, després del gat, del gos i de la gramola, era l'animal domèstic més difícil de mantenir. Crec això un xic exagerat, però no mancat d'un fons de raó, i com que els homes ho saben, aquesta és una de les vint-i-tres causes perquè veiem tants joves en estat de crear-se una llar o dues llars o tres llars (això depen del sou que cobrin), fent el mussoll sense deixar-se pescar de cap manera. No em negareu, doncs, que el donar consells a la que ha tingut la sort d'engatusar-ne algun, és una feina altament moftitosa per a la nostra classe, tan sofrida, escolteu-me, doncs, volgudes amiguetes meves, i que les meves paraules tinguin la virtut d'enredar-los de tal manera, que sols desitjo que gràcies a elles el mes que ve ja sigueu mares de família.

El primer que ha de fer tota xicoteta que s'hagi promès, és adaptar-se a la manera d'ésser del seu xicot i donar-li la raó en tot. Una de les coses que impressionen més favorablement els homes, és el veure que sentim aficions per les seves aficions, que rebutgem el que a ells no els hi agrada, etc, etc. Per això si el vostre «novio» es xofer, procureu treure-li les escupinades de l'ermilla amb benzina. Si és paleta, li tirareu dissimuladament tres o quatre totxos en el cafè amb llet, que és una de les coses que més agraeixen els paletes enamorats. Si és músic, no protestareu quan allargui un xic els dits, perquè ja sabeu que el seu ofici és tocar. I si és «guàrdia urbano», us deixareu agafar sempre que li plagui, ja que aquesta és la seva missió i per això cobra, què carai!

Li dissimulareu els defectes, perquè als homes també els agrada ésser «guapos». Per això no és gaire convenient dir-los:—T'estimo, però ets massa guenyó.—On vas amb aquest gep a l'esquena? No el podries dur en un mocador de fer forcells?—Ets la meva vida; però creu-me, neteja't les orelles...

Sobre tot, volgudes amigues, sabeu ésser dissimulades i

Plegària

«El Cristo Moderno»

Tango inspirat en l'obra de teatre

Recordant la representació que en donaren diumenge passat a La Unió Liberal, la ploma se'm nega a fer l'obligació; les llàgrims em rodolen per la *petxera* emmidonada de la meva camisa de porcel'landa, i, francament la «plegària».

*Cazorla, que llegas a mi alma
con dramas de glorias pasadas.
Cazorla, eres consuelo y calma,
aunque recites cuatro gansadas.*

*Murió por una bagatela,
el pobre Cristo de la Historia;
este Moderno con más tela
deja en las tablas triste memoria.*

*Ay, de mil...
Ay, señor!
Cuanta frescura y valor.*

*Quando el sol se va ocultando...
una gallina
se acuesta lentamente
en cama fina.*

*Si yo también me acostara
como las aves,
de la lata me libraba,
tu bien lo sabes.*

Un altre doll de llàgrimes brollen dels meus ulls i no em veig amb cor d'acabar la «Plegària». He de plegar. L'obra era de tanta força dramàtica, que en arribar al quinzè acte, vaig haver d'abandonar el local, puix les aigües de les grades inundaven el pati de butaques i vaig agafar por al reuma.

MÀRIUS

useu la «coqueteria», que és la nostra salvació i la de l'Españassa.

I ara plego. No sé si us farà molta grècia —ai, no, perdoneu, molta gràcia— però per deu rals que em donen ja està bé.

LA DAMA DEL 13

Segon Gran Concurs L'ESQUELLOT

El poble està esverat i nosaltres no en tenim la culpa. En aquest concurs es donaran sorpreses que deixaran algú amb un pam de nas. Per ara no podem dir res; però més endavant donarem detalls del que preparem i veuran que en quant a serietat ni En Dante ens guanya. Vegin, per ara, el resultat dels butlletins que hem rebut:

La xicoteta que balla més bé

Dolors Vilà, 2 vots; Maria Vila, 3; Cecília Soler, 1; Carme Viaplana, 1,

El jove que sap més de ballar

Josep Estrada, 4 vots; Jaume Vernet, 2; A. Vilardebò, 1.

El jove que dóna més trepitjades

Pere Dalmau, 2 vots; Josep Vila, 2; Francesc Ventura (fill), 2; Joan Reus, 1.

II Concurs de "L'Esquellot"

I. La xicoteta que balla més

és

II. El jove que sap més de ballar

és

III. El jove que dóna més trepitjades

és

MERDUIX.—Els versos que m'ha tramès són fluixos, i si tan en fa dir, dolentots. No es comença mai la casa per la teulada. Apunti-s'ho.

MERCENETA.—Agraeixo de tot cor la xafarderia; però, amb tot i ésser d'actualitat, el senyor director no l'ha deixada passar.

Si pogués donar-me «assumpte» referent al seu vef J. B. li en restaria afectíssim servidor i diumenge la portaria al cinema.

RODIA SOQUES.—Ningú no li havia promès que li publicaríem el dibuix. Amençar que deixarà de dibuixar no és cap amenaça, jove; més bé tothom ho prendria per un acte humanitari. Així és que, millor!

BOLET-AIRE.—Faci honor al seu cognom i vagi-se'n a airejar-se, que vostè està ben tocat del bolet.

MEC-ANOGRAP

... Que els monàrquics de Santa Esperança s'han tornat fervents republicans.

... Que d'això en té la culpa l'Andreu Fusté.

... Que els homes d'esquerra li volen exigir responsabilitats.

... Que aviat hi haurà eleccions.

... Que amb les eleccions també hi haurà moltes sorpreses.

... Que els de la Lliga són més feministes que mai.

... Que a la seva candidatura hi van set dones.

... Que ja costarà d'entendre's.

... Que l'envelat dels Sants Metges va ésser molt aigualit.

... Que està plenament demostrat que els Sants, tant si són Metges com Apotecaris, poc a poc van perdent terreny.

... Que durant el partit Júpiter-Granollers, es va pendre molta til'la.

... Que n'hi havia per això i molt més.

... Que la Cooperativa Elèctrica i res serà tot una mateixa cosa.

... Que es mourà molt enrenou i al final es quedarà tot tal com està.

... Que s'han d'allargar els trajectes de l'autobús.

... Que fins ara aquí ningú no ha presentat cap carta al jutjat.

... Que al cap i a la fi, el nostre és un poble de bones persones.

... Que «Terra Vallesana» s'ha declarat lerrouxista.

... Que ja començava a ésser hora.

... Que a Granollers s'havia de fer un Institut de segona ensenyança.

... Que gràcies a les gestions del nostre Ajuntament, l'Estat no l'ha concedit.

... Que el poble els en dóna les gràcies.

... Que el Consistori, aprofitant les eleccions, es preocupa molt de les *plantilles*.

... Que ens referim a les *plantilles* d'empleats; s'enten!

... Que d'una manera o altra s'han de conquistar els vots

... Que l'Ajuntament s'ha tornat pobre d'ençà de la concessió de *dues centes cinquanta pessetes* a l'Hospital Clínic.

... Que tothom es recorda de les *mil cinc centes* del Foment de la Sardana.

... Que ara com ara, tirem la casa per la finestra.

... Que a la Biblioteca Popular hi ha més bibliotecàries que llibres.

Perfumeria

* Tots els productes d'aquesta casa es venen en fraccions de litre *

Gasset

Granollers

Colònies
Quines
Essències
Locions
Brillantines

El Museu de Granollers contindrà...

Una samarreta afelpada que privà d'un encostipat al rei Felip II

—La pedra toguera que feia servir el condestable de Portugal per a encendre els caliquenyos.

—Un dels famosos ous d'en Bartra.

—Una armadura de llauna del cosí del nebot del rei d'Itàlia durant la dominació visigoda.

—Un orinal cilíndric, de plata daurada, que pertanesqué a la reina Isabel la Catalònica.

—L'auto d'En Paco Camps.

—Un carro d'escombraries de l'època actual.

—La pilota amb que el Júpiter va marcar 7 gols al Granollers.

—Una reproducció de la pedra de l'encant durant l'època de la Dictadura.

—Un dels pocs exemplars de «Terra Vallesana».

—Un cabell de 5 centímetres d'En Paco de la Fonda.

—La cabellera d'un calb a qui no se li sap el nom.

—El porc que es va decomisar al senyor Rosàs.

—La puntera d'una sabata del Gran Capità.

—La placa que donava el nom al carrer de Francesc Torras Villà.

—La primera dimissió que va presentar el senyor Alcalde.

—Una estampeta de la primera comunió del senyor Modest Gual.

—El mocador blanc d'En Pepet Garrell.

—L'anell de prometatge del General Prim.

—Una pesseta de l'època actual.

—Una àmfora del temps de les àmfores.

—Una pintura del que fou En Mateu, emblanquinador.

—Una pedra de l'època del ferro colat.

—Qualsevol de les pel·lícules que fan al Majestic.

—El mandró que utilitzava el primer poblador de Granollers.

—El trabuc del Xic de les Barraquetes.

—Un traje de «luces» d'En Cagancho.

—La pedra filosofal.

—Un envelat del Vallès oriental (legítim)

—5 rovellons d'un bosc de Llinàs.

—El «metro» d'En «Sesinafusta».

—Una corbata vermella d'un liberal de l'any vuit.

—Una romana del temps dels romans.

—Un vestit del senyor del Castell de La Roca.

—L'àlbum de firmes contra l'emprèstit.

—Un «xuxo» de sereno.

—Mitja capsà d'ungüent preparat per En Tamborella, de Ripollet.

—L'ungla d'un dit del nas d'un veí de La Garriga.

—Un tap de gasosa.

—Un filet de vedella molt tendre.

—Un plat de terra d'escudelles.

—I una roda de carro, últim vestigi de la Revolució Francesa.

No cal dir que serà interessantíssim visitar-lo, i que esperem amb ànsia la seva inauguració.

LOS PREVISORES DEL PORVENIR
Associats 500,000 : A Catalunya, 16,000 : A Granollers, 150

Capital: 150.000,000 de pessetes

Representan a Granollers : FRANCESC PORTA : Prim, 31

6 - L'Esquellot

DEL TEMPS

Castanyes!!

No vinc en to agressiu. Amb el mot «castanyes» podria semblar que vingui per a donar-ne, però és ben al contrari; sempre he rebut. No par-lo de la castanya agressiva, sino de la alimentícia. I, disposat a donar a conèixer aquesta petita indústria de temporada de Tots Sants i de nassos vermells amb degoters, als llegidors de L'ESQUELLOT, he fet una entrevista a la castanyera que te la seva barraca al costat d'aquell senyor violetero, que tot l'any construeix xurros i bunyols. Feta la presentació de rigor, la entrevistada ha contestat les meves preguntes:

—....?

—No, senyor; el moniato no creix en els arbres perquè fóra un perill per als ciutadans; es més interessant, però, la indústria de la castanya.

—....?

—El primer que es necessita per a aquest negoci és una torradora. Nosaltres en diem torradora; ara, que vostès que saben escriure i llegir (jo vaig tornar-me tot vermell) no sé el que en diuen. «Bueno», doncs, un cop té aquesta torradora, que és això que veu aquí, s'ha de procurar fer-hi foc a sota—si no no es torrarien—i que faci molt fum. Si senyor, com més fum es pugui fer, millor. Fixi's amb el meu competidor de més avall: fent força fum, crida l'atenció de la gent i la venda és més grossa.

—....?

—No, senyor, aquell trasto de les barraques de cartró és massa antiquat i massa perillós; sempre teniem por que el vent s'ens l'endugués. Tenim aquesta barraca que no hi ha ni menjador ni cuina elèctrica, però fa goig; a la gent els agrada més i la presentació és el tot. Volia posar-hi aparadors; però el nostre veí no ens donà permís. Tant goig que hauria fet! Els moniatos i les castanyes amb els seus preus i tamanyos!

—....?

—Mal m'està el dir-ho, però sé torrar-les bastant bé. Els meus competidors no en saben. No se'n fii gaire d'aquests domingueros. Veu? La Candieta per terme mig ven una dotzena de castanyes a la setmana.

—Si; n'hi ha que tenen cucs a dins; però aquestes les separem de les bones i les donem als pagesos que el diumenge van al cine. Com que allà dins no es veu, són les que fem de propina, sap?

—....?

—El negoci està molt per terra; no obstant i això, sóc la que veng més. El moniato tampoc es ven gaire i això que jo els tinc de Mallorca, que són de primera qualitat. Molta gent està escamada, perquè van fer còrrer que a dintre hi havia fulles clandestines; però això és mentida, sap?

Vaig donar-li les gràcies i, perquè no digués, vaig comprar-li cinc cèntims de castanyes i m'en donà dues... Més tard he sapigut que en donen sis. De les dues, una era difícil de pelar i l'altra era d'aquelles per als pagesos que el diumenge van al cine.

PASSARELL

Contribucions : Cèdules Agència Administrativa
Carrer Sant Roc, 10, 1.ª F. SALA I TORRAS

Agència Administrativa Assumptes d'Hisenda
F. SALA I TORRAS Carrer Sant Roc, 10, 1.ª

La policia ha descobert una Cooperativa Elèctrica Popular (?) clandestina

Primeres troballes. — La policia descobrí on es reunien els subjectes que, clandestinament, anaven a la creació d'una Cooperativa Elèctrica Popular. La sala de la societat L'Alhambra els servia de cobertora i és en aquest local — dessota d'una lluneta — on es trobaren els documents que posaren la policia damunt la pista. La policia romangué damunt la pista ben bé un parell d'hores, fins que, cansada d'aquesta posició, baixà de la pista, tot despistant, i es quedaren al dessota.

La ciutat a les fosques. — Els cooperativistes, per a demostrar la necessitat de la seva "llum", tallaren els fils conductors de l'electricitat de l'Estabanell i aquella nit, de una a cinc de la matinada, quasi totes les cases restaren a les fosques. Al carrer, les llums cremaven no sabem perquè.

Aprofitant que la gent "dormia", dintre L'Alhambra s'intentà aprovar els estatuts, cosa que no fou perquè una rata els destorbà. Pujats sobre les cadires i amb l'esglai que és de suposar, xisclaven com una noieta espantadissa, i als seus crits delatadors acudí la policia, a la qual no li fou possible capturar cap dels capitostos.

Un testimoni interessant. — Ha estat a declarar el senyor Estabanell, les manifestacions del qual creiem no poden tenir-se en compte, tota vegada que ell també té botiga del ram. Ha manifestat que la Cooperativa no pot dur-se a terme perquè ell porta calçotets llargs i el senyor Puñet es queda curt... Afegeix que no vol fer-li la Puñet... Diu també que, en cas d'arribar-se a fer, si no li deixen dirigir el tinglado, la Cooperativa no rutllarà com cal, puix solament ell coneix aquest negoci.

Un detingut. — En els departaments de la quefatura ha ingressat el senyor Jhon Gilbert Fontdevila, suposat còmplice en aquest afer. Ha començat negant-ho tot, però a la fi ha confessat que no és ell qui "talla el bacallà", com segurament tothom podia creure; solament hi és pel mig per a seguir el corrent... el corrent elèctric, naturalment.

Dels «enxufes». — Tractant-se d'electricitat i de Cooperativa, és de suposar que els "enxufes" no hi mancaran. Nosaltres n'encarregarem un, ara que no hi deuen haver compromisos. Calculin què farien de tants d'empleus com hi haurà, si tots els comissionats s'han compromès a no acceptar cap càrrec retribuït durant els vint primers anys de la fundació!

Més detalls. — Pel que es veu, la "cosa" estava ben organitzada. Els complicats en l'afer, després de molts estudis aconseguiren electricitat de la manera més econòmica. En lloc de salts d'aigua, tenien intenció d'utilitzar salts de "pèrtiga", salts de llagosta i salts d'En Mateu. Com que la instal·lació de fils i comptadors també és caríssima, tenien el projecte de repartir l'elec-

tricitat, tots els matins, utilitzant un carret com el de "La Nevera Vallesana". Sembla que a cada abonat li correspondrien 3 litres per dia, i, si pagava puntualment, fins li farien bona mesura i tot.

L'electricitat de la Cooperativa seria de molt més bona qualitat que la de l'Estabanell, que vé de tant lluny i quan arriba aquí ja està cansada. A Granollers mateix es faria la instal·lació d'unes grans dinamos i per a celebrar el coronament de les obres es faria un gran "sopamos" a l'Hotel Eureka. Unes neveres grandioses conservarien l'electricitat, que sempre podria servir-se fresca i regalada (?).

El nostre comentari. — No ens atrevim a emetre judici sobre aquest afer, perquè en qüestions elèctriques no hi entenem gaire; si es tractés d'espelmes ja seria una altra cosa. A propòsit d'espelmes: S'assegura que dintre la comissió la majoria eren uns "es-pelmes" que sempre sortien amb ciris trencats.

En un terreny completament imparcial i vetllant pels interessos de la ciutat, ens atrevim a aconsellar el senyor Estabanell que, per a fer la guitza al Gremi, no li resta altre recurs que fundar una Cooperativa de mongetes cuites.

Ultimatum. — Es creu que la policia segueix la petja dels complicats i que, a no tardar, cauran a les seves mans.

Circulen rumors que hi estan compromesos els representants de les juntes de totes les societats locals.

Diu la portera... — "Saben tot allò que els contava el dematí?... Doncs, mirin, ara resulta que no és veritat. No ha estat la policia qui ha descobert aquest complot."

Sentim haver escrit tant debades, però per dintre tenim la satisfacció de que la policia no sabrà res.

La nostra vigilància, com sempre, ni en tenia esment.

Per altra part, del robatori de can Lamarca tampoc no en saben res... Ja ho diem nosaltres.

Llei de «Vagos». — Com solució als robatoris, diriem a la policia que es servís d'aquella llei per a atrapar els autors.

Ens fem càrrec de les dificultats amb que es deuen trobar per a conèixer els lladres. Ben aplicada la llei de "vagos", aviat tot es solucionaria. Podrien començar per tots els senyors que als cafès s'hi passen el dia i la nit; després pels burgesets, després pels músics, després pel poble treballador, després pels sense feina... i així, per eliminatòries, sabrien que els que resten a Granollers són els lladres.

Haurem dit un disbarat?... — Creiem que sí.

— A aquesta dona ja se li comença a veure la cúa.
Ai del dia que li creixin les mamelles!

La Unió Liberal.— En aquest popular teatre es representà l'obra «El Cristo Moderno» per la companyia Cazorla-Perelló, Tota obra que hi surti la senyora Cazorla plorant de la manera que ella sap fer-ho, pot comptar amb el nostre aplaudiment. No podem més; la nostra sensibilitat ens hi obliga.

L'obra va convèncer el públic, que va saber apreciar els sacrificis d'aquell noi que sabia fer tant de senyor Crist. El públic va cansar-se de plorar, i demanem que quan s'hagi de «reprises» aquesta obra, en comptes de vendre fullets de la mateixa, que es venguin mocadors; l'èxit és assegurat.

I és que costa molt de fer una obra que faci plorar el públic i més si la presenten amb la varietat de quadros d'«El Cristo Moderno».

Els comparses es portaren molt bé. Es de remarcar el treball del noi Melenchón, que volia matar el protagonista ja en el primer acte.

L'obra «es veu» que és molt bona, però no hauria estat per demés que En Melenchón l'hagués «despatxat.»

Cinema Casino.— Diumenge passat vam tenir el gust de retirar l'amistat que teníem amb En Philips Holmes. Tan bon noi que era amb «Remordiment» i tan dolent que s'ha tornat amb «Una tragedia humana!» Si hagués mort a la Mona Maris, per exemple, no ens hauríem molestat gens, però a la Silvia Sidney! L'Henry Garat, en la segona pel·lícula, «ll est charmant», tampoc ens va convèncer. Per operetes ben fetes i per a treball de music-hall votarem sempre per En Chevalier.

Majestic.— Per quinzena vegada ens ha estat presentada la Imperio Argentina, amb la nova pel·lícula «Lo mejor es reir».

Disposats a complaure el director del film, així que llegirem el títol vàrem exclamar, com bons «cineastes», tres Ja! Ja! Ja!!! de no gaire satisfacció. El director ja ha quedat complagut. Els que no ho hem quedat gaire som nosaltres, puix que la pel·lícula no ens va dir res, com no ens diuen res els programes que fan al Majestic.

Orfeó Triangular.— Sabem que l'Orfeó es prepara per a l'Apiec d'Orfeons que es celebrarà a Terrasa, on la nostre primera entitat coral estrenarà tres composicions que prometen ésser tres èxits. Vegin sinó, els noms de les composicions i d'els autors: «El cant de la senyera», d'en Primo Carnera; «El nostre cant», de Batallador i el bonic *charles* «La sardana de les monges» del Cavaller Audaç.

Envelat de Sants Metges.— Per a celebrar la mesada de la Festa Major, térem cap a aquest envelat i pagarem una pesseta d'entrada, com els bons.

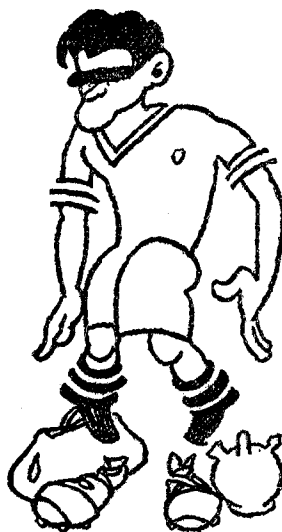
Es feren uns balls molt lluïts i el veïnat no va barallar-se gens. Actuà l'orquestra d'En J. Tapias i Canal, que en el concert del dissabte fou molt aplaudida per la mainada del barri.

Ah! la Societat Anònima Pla-Pey, actuà, el diumenge, en el barri del carrer de Corró.

L'Esquellot - 8

Parlant amb en Sastre

Generalment els redactors de L'ESQUELLOT, quan sentim el mot sastre ens posem a tremolar com una fulla d'afaitar; i no per res, no, sinó perquè el dia que els sastres s'incautin dels trajos que no havem pagat, haurérem d'anar pel carrer amb un trajo tan transparent que fins hi haurà qui es cregui que anem despullats.

Per això encara que En Sastre no ens havia fet cap trajo, ens hi acostàrem amb tota mena de precaucions.

El nostre home acabava d'arribar de Barcelona, duïa un maletí en una mà, una paperina en una altra i un cantí a l'altra.

Ens descobrírem i li allargàrem la mà, a la vegada que fèiem les presentacions. En Sastre amb la mà que li quedava lliure, estrenyé afectuosament la nostra i ens digué, en aquell to tan «campechano»: — Vaja, vaja... Ai, caram caram! .. Vaja, vaja...—Després d'aquestes amables paraules de salutació, obrí la paperina i se la portà als llavis. Una substància blanquinosa li caigué a la boca; després d'haver-la rosegat una estona, aixecà el cantí i begué a galet fins que el cantí quedà completament buit.

¿ ?

Si, senyor, l'aigua m'agrada, però també m'agrada el vi.

¿ ?

Oh! El vi no el bec mai en paperina; a la paperina sols hi porto bi... carbonat.

¿ ?

No li càpiga dubte que si jo hagués jugat, com a Sastre que em dic, aquell set no ens l'haurien fet.

— ?

Les meves passions són la filosofia i les torrades amb all. Crec que es complementen i es compenetren. No copen la bellesa que hi ha llegint Kant, Schopenhauer, Descartes, Spinoza, Ortega i Gasset (no el farmacèutic), mentre menges una bona torrada amb all? Es la Gloria Swanson dels plaers digestius.

— ?

L'estómac, el tinc completament curat. Ja no em penja ni em degota. Sap l'empipador que era menjar-se un bistec; notar com s'escapava per un forat que hi tenia i anar-lo cercant per tot el ventre fins aconseguir tornar-lo al seu lloc?

— ?

Aquestes dents d'or va regalarme-les un entusiasta que sentia tanta admiració per a un servidor que tal com en els «sellos», va fer-hi gravar les meves inicials.

— ?

Si; quan tinc de posar les meves inicials en algun lacre, les passo molt morades perquè sempre em cremo els llavis, però, què hi farem?, aquests de Correus són tan exigents...

En arribar ací, En Govern es presenta, l'agafa per l'orella i se l'emporta al camp corrent via amunt empaitat per un guarda-agulles que volia fer prevaldre l'intangibilitat d'aquell ròtül que diu: «Prohibido arrojar objetos a la via.»

EL VINATER

CAMPIONAT DE CATALUNYA DE PRIMERA CATEGORIA

GRUP UNIC

Espanyol, 3 - Granollers, 0

Si ens diuen que va guanyar l'Espanyol hi estem d'acord. Ara, que si ens diuen que va guanyar el Granollers, no; per la senzilla raó de que aquest va perdre. Però un Espanyol és un Espanyol i un Granollers és un Granollers, i aquí sí que no s'admeten discussions.

Un partit mullat per culpa de la pluja i els calaixos eixuts per la mateixa culpa. Decididament si hagués fet sol no hauria plogut, però s'haurien fet més pessetes. I una vegada més el sol va fer la guitzeta al Granollers.

En Prat ens va encolomar el primer gol, que va durar fins molt entrada la segona part, que en Cros s'encarregà del segon i l'Edelmiro del tercer i últim de la tarda.

El públic va sortir satisfet, i entre ell els partidaris de l'Espanyol encara més que els nostres, perquè segons més tard ens comunicaren, aquell partit els havia valgut dos punts.

Ens oblidàvem d'esmentar que els gols favorables al Granollers no els va marcar ningú. Això voi dir que no en varen fer cap. Es una aclaració que l'hem cregut necessària per a evitar possibles malentesos.

Si En Sastre hagués jugat, «otro gallo nos cantara.»

En aquest dia i perquè passi a la història, fem constar que es va inaugurar el galliner del camp per a us exclusiu dels «hiachas» del Granollers que paguen els dos ralets d'entrada.

Júpiter, 7 - Granollers, 2

Un, dos, tres, quatre, cinc, sis, set... Un, dos, tres, quatre, cinc, sis, set... «Halo» «Halo» Granollers, dos a set, Com? Dos a set? Viscal!!! Què? A favor del Júpiter? No pot ser!...

I la trista realitat va confirmar la nova sense precedents en l'història del club granollerí de Granollers. Si gosessim, hauríem plorat, però a la nostra edat ja no ens està bé fer certes coses i preferirem que la processó ens anés per dins; una processó laica i fins anticlerical si hagués calgut per a solucionar el conflicte, però que en el fons del fons no va servir més que apaivagar els ànims de la nostra ànima talment massa exaltats pel fruïment d'una victòria que ens la vèiem tan segura que va ésser precís que ens la treïessin del cap d'avall de la gorja.

I el bo del cas és que no en va tenir la culpa ningú. L'àrbitre no desafià, l'herba no s'insurreccionà, el públic no baladrejà, la tribuna no s'immutà, la guixeta flauejà, el gol de baix s'enfadà, la porta es suïcidà, la pilota s'empipà i tots els jugadors la varen dinyar. I res més.

Durant el partit ja es feien molts comentaris per a la temporada pròxima, quan jugarem amb el Riudecols i el Santa Perpètua de la Moguda. Tots els fanàtics més fanàtics es varen veure obligats a treure's el botonet com els que han fet exercicis espirituals passada una temporada.

Un per un ens marcaren els set golets, com aquell que no fa res. El que sí hem d'anotar, per a satisfacció dels granollerins de Granollers, és que ni una sola vegada es va presentar el cas que en marquessin dos d'un sol cop. Això sí que ens hauria deixat totalment aclaparats!

Primer va ésser el Granollers; millor dit, En Lluch, qui va aconseguir l'avantatge, aquell avantatge que no tardaren en superar els minyons del Júpiter i que en Carmo- na s'encarregà d'igualar. Més tard, començà el calvari del

soci torturat per cinc gols més abans que el senyor àrbitre dongués la «debaque» per acabada.

Unes cares llargues, llargues, sortien del camp de joc; moltes estretes de mà i paraules de mutu consol i per contra uns, molt pocs, amb l'esguard radiant de satisfacció i amb dos quilos més de greix sota la faixa. — Són els del Júpiter— ens van dir a cau d'orella.— Venien a deixar-los i s'eis emporten, però de quina manera! ..— I al meu interlocutor li anaven set llàgrimes cara avall com els set dolors del futbolista màrtir.

La Junta, acabat el partit s'ha reunit seguidament per a nomenar una Comissió de Responsabilitats. L'Obrero exigia un Tribunal de Garanties, però no es posaren d'acord.

Veus-aci un partit amb un pròleg de color de rosa, un desenrotllament de tragèdia i un epíleg tenebrós, En Mateu lesionat, dos punts de menys a la classificació i el Júpiter que ens frega a cinc punts, com el Girona.

Amb gaires partits així, ens retiren pel «foro.»

Barcelona, 2 - Granollers, 1

A tres quarts de quatre l'àrbitre fa una tocada de xiulet i els equips comencen a jugar a pilota sense que el públic hi prengui part.

Als trenta minuts de joc, un corner contra el Granollers és convertit en gol per culpa de tots els jugadors, menys d'En Gallofré.

Els ànims comencen a prendre increment i s'acaba la primera part.

Aprofitem el descans per a fer el sandwich.

Novament arrencats els equips, En Lluch, que per això es pinta sol, fa un magnífic centre davant de porta, que és aprofitat per En Sastre, qui aconsegueix l'empat.

Els socis del Barcelona criden i demanen la baixa dels jugadors. Aparentment, el seu mal no té remei; però En Ramón es transforma en «curandero» i d'un cop de cap aconsegueix la victòria per al Barcelona.

Falten dotze minuts per a acabar l'encontre i ens quedem sense aquell puntet que tanta falta ens fa.

Abracem En Torras, l'Ortuño, Gallofré, Sala i Lluch .. En Sastre, ara com ara, no ens farà cap vestit.

CLASSIFICACIÓ

Equip de la capital de Can Corts	. . .	13
» » » Rabiosa	. . .	13
» » » dels Panyos	. . .	13
» » » del Pobie Vell	. . .	7
» » » dels Ous	. . .	5
» » » de l'Escàndol	. . .	5
» » » de la Sardina	. . .	5
» » » del Suro	. . .	3

Teva.. meva.. i gol!..

El nostre espia ens comunica que han firmat per al Granollers, En Sanfeliu, En Figueras i En Pascual. An- sia, Manela! Ara sí que els guanyarem els partits!

Persona que ens mereix absoluta confiança, ens diu que avui el Granollers guanyarà el Girona per 2 gols a 1. Nosaltres, però, no volem fer pronòstics; ens recordem que una vegada jugant amb el Júpiter...

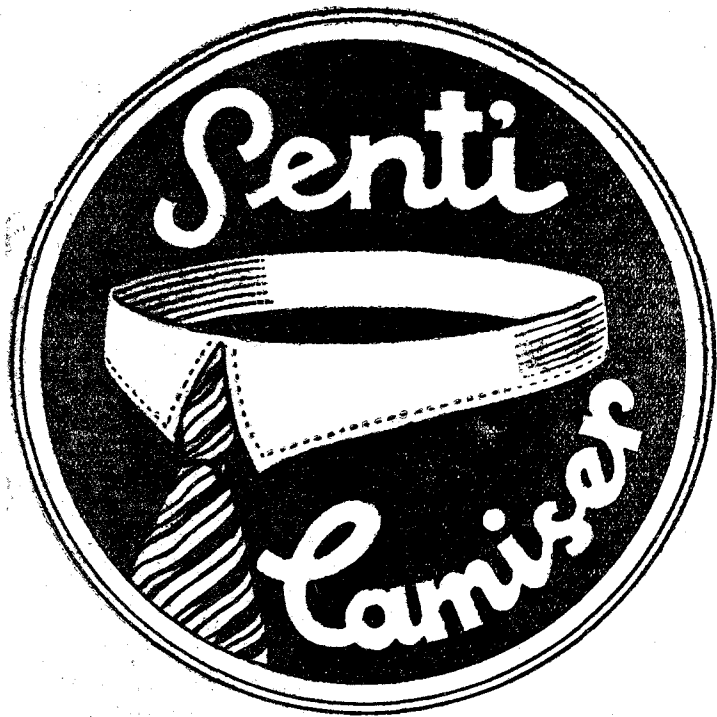
Si En Sastre avui no es desvetlla, serà qüestió de treu- re-li la son de les orelles. Dijous, jugant amb el Barcelona, si no fos que va fer ell el gol, ens hauríem cregut que es venia... allà mateix on l'hem comprat.

SAMARRETA

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Telèfon 23 : Granollers

Les Novetats

Gamiseria i Corbateria

Clavé, 8

Granollers

Assegurances en tots els rams

Jacint Mayol

Prim, 12

Telefon 202

¿Un poder decisivo?

Existe un poder en el ser humano que se llama
MAGNETISMO
por medio del cual V. puede conseguir

Radiar su pensamiento : Penetrar el sentir de los demás
Descubrir tesoros ocultos : Conquistar el amor de la
mujer : Llegar al corazón del hombre : Conocer sus
días y horas propicias : Obtener riquezas

Informes gratis a quien se interese por alguno de estos conocimientos

Escribir al Apartado, n.º 4 / SABADELL

10 - L'Esquellot

Anís

Picanyol

Es el millor

Francesc Ventura
Granollers

FRANCESC ABELLÓ

Recader de Granollers a Barcelona i retorn

Dos viatges diaris

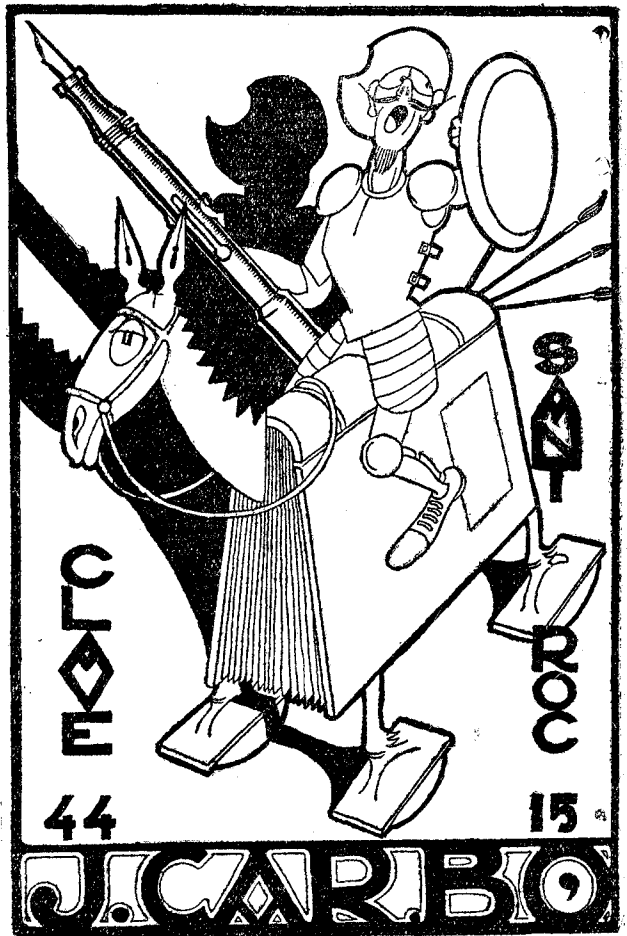
Granollers

Doctor Robert, 3
Alfonso IV (Wilson), 69
Condestable Portugal, 20

Barcelona

Tantarantana, 8
Telèfon 10792
Sta. Eugènia, 14 (Gràcia)

Clis

Gambús

Són els millors

Granollers

Carrer de Prim, 32

Teléfono 37

L'Esquellot - 11

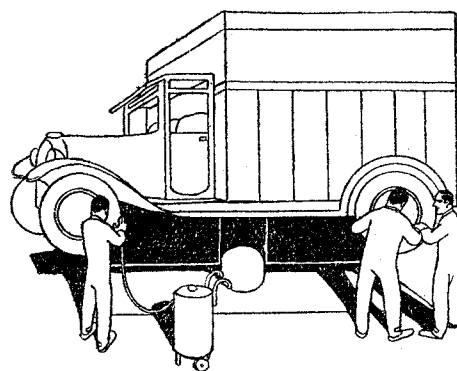
Garatge Baulenas

El més important

**Reparacions Mecàniques i Elèctriques
de l'Automòbil**

Servei tècnic i pràctic
dirigit i executat pels
mateixos propietaris,
procedents de fà-
briques d'automòbils

***Pràctica
Perfecció
Rapidesa***
en el productor...

*Es tradueixen en
Estalvi
per al client*

Recauxutatge i Vulcanització diària
Engrassament a pressió : Rentat d'autos des de 2 ptes.
Pintura al Vernís i a la Nitro-celulosa
Distribuïts aquests treballs en seccions independents

Carroceries ● Planxisteria ● Tapisseria

Prim, 174 ◆ Granollers ◆ Telèfon 86

